

ONZE „X”-BRIGADE BESTAAT ÉÉN JAAR.

Ter gelegenheid van het één-jarig bestaan van onze „X”-Brigade op 23 Februari sprak de Brigadecommandant, kolonel G. J. van der Meulen, de volgende rede uit :

Officieren, Onderofficieren, Korporaals en Manschappen der „X”-Brigade.

Een jaar is het geleden, dat ergens in Malakka op een Japansch noodvliegveld in een oliepalmenplantage de „X”-Brigade werd opgericht. Niet met tromgeroffel en klaoengeschal, doch in allen eenvoud vond deze gebeurtenis plaats.

Op een tijdstip dat iedere mogendheid en zeker ons leeggeplunderd vaderland met schier onoverkomelijke moeilijkheden te kampen had en in vele opzichten nog heeft, zag Nederland zich genoodzaakt in allerijl een troepenmacht samen te stellen voor de bezetting van Ned. Indië. Geen tijd voor een grondige opleiding, noch middelen voor volledige uitrusting dier troepen waren beschikbaar, maar wel beschikte ons land over een contingent mannen, beziel'd van vaderlandsliefde en hoogstaand moreel. Op deze mannen was een beroep gedaan en vrijwillig verbonden zij zich om hun krachten voor het vaderland in deze gewesten in te zetten.

Evenals de reeds opgerichte brigades werd de „X”-Brigade samengesteld uit 3000 van dergelijke vastberaden mannen, slecht uitgerust wat betreft kleding, bewapening enz., maar uitstekend uitgerust met die eigenschappen van geest en hart, welke onmisbaar zijn om een zware, moeilijke taak aan te vatten en tot een goed einde te brengen.

Op Java werd dit aantal getrouwen eerst uitgebreid met een aantal K.N.I.L. militairen, die rechtstreeks uit Singapore en Bangkok in Soerabaia werden geplaatst en die zonder eenig verlot na hunne langdurig krijgsgevangenschap dadelijk hun dienst gingen verrichten, later nog met een bataljon O.V.W. ers.

Mannen, ik ben er trotsch op te kunnen verklaren, dat in het afgelopen jaar mijn verwachtingen in U niet werden teleurgesteld; iedere wissel die ik op U trok werd gehonoreerd, alle ongemakken werden door U blijmoedig aanvaard.

Ik acht me voorts zeer gelukkig dat mijn oordeel niet alleen staat, maar dat Uw Divisiecdt., Gen. Maj. der Mariniers De Bruyne, die helaas wegens tijdelijke opname in het hospitaal niet in persoon U zijn gelukwenschen kan aanbieden, mij schriftelijk zijn gevoelens deed toekomen en zich aldus uitdrukte :

Ik heb niets dan de grootste lof voor de wijze, waarop deze Brigade haar taak tot nu toe heeft vervuld. Stil en rustig, maar daarom niet minder ernstig en krachtig ging zij haar gang en deed zij haar werk.

Ik stel er zeer veel prijs op, op dezen dag hier eens openlijk te zeggen, dat ik als Div. Cdt. steeds het volste vertrouwen had in het resultaat, wanneer ik onderdeelen der „X”-Brigade gesteld wist voor haar dikwijls moeilijke en zware taken.

Een vertrouwen, dat dan ook nooit werd beschaamd, door het gehalte van de mannen waaruit zij bestaat en de geest, die hen bezielt.

De gevoelens van kameraadschap en onderling goed begripen, die mij bij verschillende gelegenheden kenbaar werden gemaakt, werden door mij zeer hoog gewaardeerd.

In één woord, ik acht het voor mijzelf een voorrecht en een eer deze Brigade onder mijn bevelen te hebben.

Tot zoover Generaal de Bruyne.

Doch de Brigade moest ook haar tol betalen. Met weemoed gedenk ik onze gevallen kameraden, die uit het koele Noorden naar deze tropische gewesten reisden om hun leven te offeren aan hun ideaal. Mogen hunne verwanten troost vinden in de verzekering, dat dit offer niet tevergeefs is gebracht.

Een van mijn Bataljons kreeg een andere bestemming en werd vervangen door een „7-December”-Bataljon. Met genoegen en met waardeering voor Uwe gevoelens van kameraadschap las ik in Uwe bataljonscouranten de woorden van afscheid en van welkom, gericht aan het vertrekkende en aan het komende bataljon.

Deze geest van kameraadschap demonstreerde zich eveneens in de samenwerking met de Mariniers-Brigade, met wie U zijde aan zijde stond in de uitvoering van Uw taak.

Ik ken de gevoelens die U bezielden toen U het moderne materieel zag, waarmede deze Brigade is uitgerust. U voelde zich arm en

berooïd ; U voelde zich een Geus, maar, evenals de Geuzen, voelde U zich niet onmachtig de aan U opgelegde taak uit te voeren.

Wat is er in het afgelopen jaar al niet verbeterd !

Uitrusting, kleeding en voeding zijn, binnen het raam der mogelijkheden, belangrijk verbeterd.

Orde en rust zijn wedergekeerd in het gebied dat thans door ons bezet is. Vastberaden zijt gij Uw tegenstander tegemoet getreden. Ge hebt een einde gemaakt aan zijn daden van terreur en bescherming gebracht aan het goedwillende deel der bevolking. Het Militair Bestuur bracht in nauwe samenwerking met het Civiel Bestuur regelmaat, de sawah's werden weder bebouwd, zieken werden geholpen, gebrekkigen gesteund, kortom U deed wat van U verwacht werd.

En waarom werd dit alles door U gedaan?

Omdat U wenschte waar te maken de woorden door Uwe Vorstin in Haar Boodschap uitgesproken op 7 December 1942, omdat U wenschte te bewijzen, dat het voor U een eerezaak was Uw steentje bij te dragen aan de verwezenlijking van deze Boodschap. Dit eergevoel sproot voort uit Uw trouw en Uw verknochtheid aan het Huis van Oranje.

Hiervan overtuigd zijnde, verzond ik het volgende telegram aan H. M. de Koningin :

„Aan H. M. Koningin Wilhelmina te 's Gravenhage.

Officieren, onderofficieren, korporaals en manschappen van de „X"-Brigade te Soerabaia veroorloven zich ter gelegenheid van het één-jarig bestaan der Brigade Uwe Majesteit eerbiedig getuigenis af te leggen van hunne onwankelbare trouw en van hunne verknochtheid aan Uw Huis. Brigadecommandant Kolonel G. J. van der Meulen.”

Bedenkt, officieren, onderofficieren, korporaals en manschappen van de „X"-Brigade, dat dit getuigenis met zich medebrengt, dat gij verder zult gaan met de uitvoering van Uw taak, verder zult gaan in den geest van Uw vorstin, die in de achter ons liggende periode van oorlog en ellende een lichtend voorbeeld was voor Haar Volk.

Dit eischt van U, dat geen offer U te zwaar mag vallen, dat U het eigen belang terzijde zult moeten stellen als het Landsbelang dit verlangt. Dit deed met Gods hulp iedere Oranje, dit verwacht ik met Gods hulp van iederen man van mijn Brigade.

HET GESPREK AAN DE DEUR.

„Dag juffr. Jansen.”

„Dag juffr. Hendriks”.

„Wat een kou hé, foei, foei, en dan te weten dat mijn zoon het daar in Indië zo warm heeft en gewoon in z'n nakie loopt.”

„Ja, het is oneerlijk verdeeld in de wereld, juffr. Jansen.”

„Hoe is het, komt Uw zoon Willem nog niet terug?”

„Nu, volgens zijn schrijven zal het niet lang meer duren. (Ha, ha! Red.)

Hij dacht, dat ze eerst misschien de Javaanse boeren moesten helpen om de rijstooft binnen te halen, en dat ze dan met het nieuwe schip „de Veendam” op werden gehaald.”

„Ja, het is een flinke knul, die Willem, werken kan hij!

Bij de Arbeidsdienst moest hij ook vaak aardappelen rooien. Het werken is hem wel toevertrouwd.

Ja het is allemaal voor de opbouw van ons nieuwe Indonesië, alleen klaagt mijn zoon over de slechte woningen aan het front.

Willem schrijft, dat alles gewoon aan elkaar hangt, het is haast niet te geloven.”

„Ja juffr. Hendriks, dan mogen wij hier nog niet eens klagen.”

Volgens Willem moet de maisoogst erg goed zijn rond Soerabaja, want hij ziet dagelijks de boeren met volle gele manden lopen.

Zie je, Willem interesseert zich erg voor die dingen, want hij werkte hier bij een zaadhandel.

Gisteren was de penningmeester van het fanfarecorps hier, om de contributie op te halen en die zei, dat, als Willem terugkwam, ze hem met het muziekkorps af kwamen halen.

„Ja juffr. Hendriks, ik geloof niet, dat ik me eigen kan goedhouden, wanneer Willem weer terugkomt.”

De dochters van den melkboer hiernaast vragen ook steeds maar naar Willem.

„Ik zie hem al voor me staan, een grote, stoere, bruine frontsoldaat, met de medaille van O.V.W.-er op de mouw.”

„De bakker heeft me al een krentenbrood beloofd, als hij komt.”

„Ja juffr. Hendriks, de tranen komen me al in de ogen, als ik aan dat grote moment denk!”

„Hoe is het met het vechten daar in de rimboe, juffr. Jansen.?”

„Wel juffr. Hendriks, zoals Willem schrijft, moeten ze bij de laatste actie een flink eind doorgestoten zijn, ze zitten al in de bergen, en 's nachts moet het al erg koud zijn, dat komt hoofdzakelijk door die koude winden van Malang.”

„Willem zegt dat het er knap link moet wezen.”

„En veel ongedierte ; hij had ook al een grote slang gezien en ook op een keer 's nachts had hij in het veld gezeten, (closetten zijn daar niet) en was daar plotseling een dier achter zijn rug weggesprongen.”

„Volgens Willem zag hij een gele vlek en een paar gloeiende ogen. Geloof maar dat die Willem geschrokken is! Later bleek het een kat te zijn.”

„Maar als je in het land van de tijgers zit, denk je gauw aan die beesten.”

„Ja juffr. Hendriks, ik zit toch maar liever hier bij een gloeiende kachel en een snorrende kat op mijn schoot.”

„Maar kom, ik wil wat doen, want de aardappelen moeten nog gekookt worden, dag juffr. Hendriks.”

W. C. J. HOMAN.

„HIJ GING NAAR INDIË”.

Pappie zit in Indië
Mammie in den Haag;
Mammie werkte dag en nacht,
Pappie danste graag ;
Mammie schreef zich elke mail
Al haar vingers stijf,
Pappie schreef zo nu en dan
En als tijdverdrijf.

Mammie spaarde, wat zij kon,
En benutt' haar vrije tijd.
Pappie heeft een jeep en een vrouw,
En menigeen ergert zich blauw.
Mammie zuchtte in haar brief:
„Pappie ga in Indië niet zo te keer,
Want dat strekt je niet tot eer!”

Mammie had de gulle lach
hopeloos verleerd,
Pappie had zich in Soerabaja
Best geamuseerd.
Mammie werd een ouwe vrouw
Verre voor haar tijd,
Pappie zei: „Haar eigen schuld!
Echt pietluttigheid!!!”

Pappie bleef in Indië,
Mammie in den Haag.
Mammie schreef : „Het gaat niet meer!”
Pappie seinde : „Graag !!!”
En hij zuchtte : „Op zoo'n vrouw
Heb ik nu gebouwd!”....

.....
Mammie moet nu werken
Pappie..... is hertrouwd.

Oom PEER.

DEFINITIES.

ter aanvulling van Uw woordenboek.

NAUWGEZETHEID.— De kunst om te raden, hoe laat de ander zal komen.

ONBEVOOROORDEELD. — Persoon, die hetzelfde vooroordeel heeft als u zelf hebt.

„PLANNING”. — De kunst om tot morgen uit te stellen, wat u vandaag niet had willen doen.

RIDDERLIJKHEID. — De neiging van den man om een vrouw te verdedigen tegen iederen man, behalve tegen hem zelf.

VERFIJNDHEID. — De kunst om te gapen met gesloten mond.

GEDACHTEN.

Als ik 's avonds zo alleen
onder mijn klamboe lig te dromen,
dan denk ik aan die goede tijd,
die voor jou en mij zal komen.

In gedachten zie ik jou
met je mooie blonde haren.

Die laatste kus van je zoete mond
zal ik steeds in mij bewaren.

Ik weet, dat je op me zal wachten,
maar dat wachten doet zoo'n pijn.

Maar na dat lange, lange wachten
wil ik ook eeuwig bij je zijn.

D. L. v. ZANTEN.

SPORT

ZWEMWEDSTRIJDEN IN TEGALSARIE

van 22 Februari 1947.

Onze zwemmers boekten
de volgende resultaten :

50 m vrije slag
50 m schoolslag
50 m. rugslag

3e Vollemans (38,6)
4e Hamers (47,5)
2e v. d. Stoep (47,5)
3e Vollemans (50,3)
4e v. Rijn (52,3)
gediskwalificeerd.

5 × 50 m. vrije slag
3 × 50 m. wissel­slag

2e
v.d. Stoep rugslag.
Hamers schoolslag
de Jager borstcrawl.
1e Roode.

25 m. gekleed zwemmen

Het bleek zeer duidelijk, dat betere resultaten bereikt kunnen worden, zodra meer aandacht besteed wordt aan de training.

Hieraan kleven natuurlijk zeer vele bezwaren, doch zo deze terzijde gesteld kunnen worden, zullen onze jongens in de a.s. stedenwedstrijden II-10 R.I. in de A. Divisie kunnen vertegenwoordigen, zoals men dit van ons verwacht.

Tot nadere bijzonderheden hieromtrent volgen, zou ik alle zwemmers (dus niet alleen de 9 deelnemers) willen adviseren zich meer vertrouwd te maken met het rustig stijlzwemmen. Juist hierdoor verkrijgt men het soepele glijden door 't water en na voldoende training volgt een grotere snelheid veel gemakkelijker dan door uitsluitend krachtige bewegingen, welke wij nu maar al te veel gedemonstreerd hebben.

II-10 R.I. .... Op de plaats. .... Klaar. .... Af!

D. V. D. STOEP.

www.indejagers.nl

TWEE NIEUWE PUZZLES.

1. Sam en Moos handelen weer in sinaasappelen. Op zekeren dag trekken ze er beide op uit met een flinke voorraad. Sam verkoopt zijn waar voor 3 stuks à f 0,10 en Moos in een andere wijk voor 2 stuks à f 0,10. Na een poosje ontmoeten zij elkaar en daar Moos nog iets anders te doen heeft, zegt hij tot Sam : „Ik hep nog 100 appelesiene ferkoop jij die voor me, ik fraag er een duppie de twee voor. Dan rekene we later wel eens af.” Sam gaat accoord en Moos verdwijnt. Vanzelfsprekend kan Sam geen twee verschillende prijzen vragen, dus rekent hij 2 à 10 plus 3 à 10, dat is 5 voor f 0,20. Voor die prijs verkoopt hij de gehele gecombineerde voorraad. Bij de afrekening merkt Sam tot zijn verbazing, dat hij nog een gulden mazzel heeft.

Hoeveel sinaasappelen had Sam nog, toen hij Moos ontmoette?

2. Als ik evenveel sigaren voor f 2,70 kan kopen, als ik dubbeltjes moet betalen voor een dozijn ervan, wat kosten die sigaren dan per stuk?

ANECDOTE.

Heppie gehourd bufrou, asdat Jen fan twei-houch-achter mit e swagt masie teruchekommenis?

Asjemenoubufrou! Se koupe teggeswourdich tochook maor alles innet swagt!

v. S.